

Діло

Виходить щодня рано

Розкати, оплати
оплатено готівкою.

Рік LV.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шаян. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРІЮ:
Місячно 5-00 зол.
Чвертьрічно 15-00 „
Піврічно 30-00 „
Річно 60-00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар.
Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 7-50 зол., Німеччині 7-50 зол.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехословач-
чині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бол-
гарії 7-50 зол., Австрії 7-50 зол.,
Зніма адреса 1 зол.

Телеф. Редакції 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

ЛЕЩКІВСЬКІ САМОРОБИ на убрання, костюми, плащі,
шев'юти — коци — пледи — дерки — подорожні бунди — куртки виробу фабрики
РОМАНА ЖУРОВСЬКОГО з ЛЕЩКОВА можна дістати у фабричному складі у фірмі
Тадей Гурський Львів, площа Маринська 5.
УВАГА: Оригінальні лещківські вирази тільки з пльомбою.

Конфіскація „Діла“.

Вчорашнє (157.) число „Діла“ піднало
конфіскації за переловищу включно з
наголовком, за одно слово в другому усту-
пі і за одно речення в дев'ятому уступі кореспон-

денції п. в. „Вибори до міських рад на
Волині“. Це вже 24-а з черги конфіскація на-
шого органу в цьому році.

Свято на Маківці.

Філія Товариства Охорони Воєнних Могил
Сколім повідомляє Українське Громадянство,
що в веділю 8. липня ц. р. відбудеться Свято на

горі Маківці. Одночасно буде посвячена пропа-
м'ятна таблиця з назвищами полеглих У. С. С.
на Маківці. Початок Свята в год. 11.

ЗА ВИДІЛ ФІЛІЇ Т-ВА ОБМ У СКОЛІМ:

О. М. Масора в. р.
голова.

Волод. Вичкович в. р.
секретар.

Резолюція Конгресу про голод на Україні.

КОНГРЕСМЕН ГЕМІЛТОН ФІШ ВНОСИТЬ РЕЗОЛЮЦІЮ.

ВАШІНГТОН. — Конгресмен Гемілтон
Фіш Молодший вніс у конгресі резолюцію
в справі голоду на Україні.

Резолюція звертає передовсім увагу на
факт, що на Україні під большевицьким прав-
лінням умерли в 1932 та 1933 роках від голоду
півмільйона людей, а большевицький уряд
про голод знав, але йому не старався зарадити,
і навпаки, вживав його для політичного утиску
українського народу.

Резолюція далі пригадує факти, в котрих
американський уряд виступав в обороні по-
кривджених. Оборона людських прав свободи
стала вже традицією американської політики.

Беручи це все під увагу, резолюція пропо-
нує, щоб палата послів американського кон-
гресу висказала свою симпатію всім тим, котрі
потерпіли від голоду на Україні, щоб палата
послів конгресу висказала надію, що больше-
вицький уряд змінить свою політику супроти

голоду на Україні та постарався зарадити
лиху, яке випливає з голоду і направити всякі
кривди народові України; та щоб палата
послів висказала свою надію, що большевиць-
кий уряд на Україні не буде ставити ніяких пе-
решкод, коли американські громадяни будуть
старатися помагати грошми або поживою го-
лодуючим округам України.

Палата послів, згідно зі своєю звичайною
процедурою, відслала резолюцію до комітету
заграничних справ. Резолюції дано при тім
число 399 (73rd CONGRESS, 2nd Session,
H RES. 399).

Резолюцію внесено за старанням Обедна-
ння Українських Організацій в Америці. Обед-
нання доручило конгресменові Фішові мемо-
ріал в українській справі, котрий став основою
цієї резолюції.

(„Свобода“ з 2. червня 1934.)

Голодова паніка на Україні.

(УП) Кореспонденція Антикомінтерну подає,
що в минулому році вимерли на Україні мільйони
людей з голоду. Точної цифри встановити не
можна, бо більшовики навмисне закривають її.
Лише завдяки розмірно добрим живням вдалось
минулого року Москві адержати при владі кому-
ністичну систему та перебути як-так зиму, хоч
з великою бідою. Однак тепер за браком тягла
засіви не відбулись так, якби того було треба, а

посуха та сарапча все допишуть до решти. По-
новний голод у першу чергу загрожуватиме
та Кавказові і Криму. Народ відчуває вже на-
перед, що буде страшний голод і тікає масово у
світ за очі. Всіх напала паніка, бо невідомо, як
рятувати життя. Українська преса, як „Діло“ й
„Новий Час“, часто публікує автентичні дописи
з України про положення, з яких хіба найкраще
видно, що в дійсності переживає нині Україна.

ПОЧТОВІ ПОСИЛКИ З БОМБАМИ.

ПАРИЖ, 16. 6. ПАТ. Вчора викрито на поч-
т. поштові посилки з бомбами, адресовані до різ-
них торговельних установ. Одна бомба адресова-
на до директора великої фірми, не вибухла. „Ин-

трасансжан“ повідомляє, що у фабриках „Сітро-
ена“ вибухла бомба і поранила кількох уря-
довців.

Трагічна смерть румунського князя.

ВАРШАВА, 16. 6. ПАТ. Перед кількома
днями прилетів до Варшави румунський князь
Константин Контанузіно, начальник віділу
спортового летунства. У п'ятницю 15. червня ц.
р. поплудні князь вилетів з летовища Окенія

на авіонетці з Евеліною Каршо-Садзельською. На-
гло літак з невідомою причиною почав падати. Не
зважаючи на зусилля князя, літак розбився.
Каршо-Садзельська вбита, а важко раненого ле-
туна відвезли до шпиталю, де помер.

Канцлер Гітлер і мін. Геббельс повернули до Німеччини.

МІНХЕН, 16. 6. ПАТ. Нині в годині 9.50 ра-
но канцлер Гітлер прилетів тут з мін. Нойра-
том. Гітлера попрощав сердечно Мусоліні, а
італійські літаки супроводжали літак канцлера
аж до італійського кордону.

БЕРЛІН, 16. 6. ПАТ. Мін. Геббельс, переїз-
таючи польсько-німецький кордон, вислав те-
леграму до міністра Бека та проф. Зелінського
з подякою за гостину і змогу зазнайомити
польську публічну опінію з ідеологією націо-
нал-соціалістичної Німеччини.

Численні арештування фашистів.

РИГА, 16. 6. ПАТ. Влада безпеки арештува-
ла вчорашньої ночі 97-ох членів фашистської ор-
ганізації „Берконінгуст“ Мінж арештованими 6

26 державних урядовців. Різдво арештувала всіх
на нелегальних есхидинах.

Атракція дня

Товариська
гутірна
в цунорі
стецькова
Миколая ч. 7.

Паста до зубів, креми.

Появились уже в розпродажі шампуні і люксові
на вазеліна в тубках. 11-1.

Центральний Кооперативний Банк

У ЛЬВОВІ

(у власному домі при вул. Третього Мая ч. 15)
приймає вкладки ощадності.
Конто ПКО. ч. 143.467.

Гітлер і Мусоліні на ділових розмовах у Венеції.

Львів, 16. червня 1934.

Мусоліні, провідник нової фашистської
Італії, і Гітлер, вождь нової націонал-соціалі-
стичної Німеччини, зібралися в Венеції, щоб
найти спільну мову для вирівнювання і наладнан-
ня італійсько-німецьких взаємин. Здавалось,
що прихід Гітлера до влади в Німеччині по всі
часи закріпить німецько-італійську приязнь.
Цей Мусоліні був першим, що телеграфічно
привітав Гітлера з нагоди його перемоги. Єв
багато спільних елементів у фашизмі та гітле-
ризмі. Але не зважаючи на те, останніми часа-
ми ці спершу добрі відносини сильно зміни-
лись і навіть напружились. Стріча цих двох
державних мужів має їх саме привернути бо-
дай до нормального стану.

Італійсько-німецькі взаємини мають уже
свою дуже складну історію. Перед великою
війною Італія, як відомо, належала до австро-
німецького блоку держав. У часі самої війни
вона не пішла зі своїми вчорашніми союзника-
ми, але виступила проти них.

По війні Італія опинилася в дуже прикро-
му положенні не тільки з уваги на свої внутрі-
шні відносини, але також з уваги на міжнарод-
но ситуацію. Італія зважала себе покритим
мировими договорами. І тому ще перед
Мусоліні вона часто ставала в міжнародних
взаєминах на антагоністичні позиції до німецьких.
Нераз і підтримувала Німеччину. Прихід Му-
соліні до влади ще скріпив у закордонній іта-
лійській політиці пронімецькі позиції. Новий
італійський диктатор в різних часах шахував

своїм „германофільством“ передовсім Францію та Англію.

Прихід Гітлера до влади в Німеччині спершу скріпив, як сказано, дружні німецько-італійські взаємини, а потім геть їх ослабив. На це ослаблення зложилися різні причини. Передовсім справа „аншлюсу“ Австрії до Німеччини. Мусоліні як посвідомою рішучістю протиставився всім „шипілосовим“ заходам гітлеризму з італійських державних мотивів. Крім того Мусоліні як великий італійський патріот поставився дуже ворожо до деяких протикатолицьких чи краще протинавських потягів гітлеризму. Накінцень Мусоліні навіть при-

вороту Німеччини до Ліги Націй та на конференції роззброєння. Зновже Гітлер буде старатися довести Мусоліні, що в інтересах Італії потрібно підтримати Німеччину проти франко-малолантанського блоку при організації безпеки в середній Європі.

Дуже велику вагу до цієї венської стрічі між обома диктаторами привязує німецька націонал-соціалістична преса. Зновже американська преса пише, що приїзд Гітлера до Італії є ще одним доказом на те, яку поважну роль „медіатора“ має до сповнення Мусоліні в нинішніх відносинах. Крім того вона підкреслює, що Гітлер самим своїм приїздом до Італії признає свою поразку в „аншлюсовій“ справі.

Не зважаючи на цілий цей скептицизм і на попередження до якихнебудь поважних успіхів венських розмов, найновіші телеграми принесли з Женевы півофіційний комунікат про підсумки нарад. У часі розмов устійнено — каже комунікат — такі точки:

У справі роззброєння найдено спільну точку погляду між Берліном і Римом. Розмови між Мусоліні і Гітлером підкреслили ще раз, що Італія та Німеччина згідні в поглядах на необхідність рівноуправління Німеччини в ділянці зброєнь. Німеччина готова вернути до Ліги Націй і до Женевы, наскільки їй буде приємно це рівноуправління. Одиначе Італія в цій справі не виступить з ніякою ініціативою.

У наддунайських справах оба керівники урядів згодилися на необхідність співпраці Німеччини та Італії у ділі господарської підбудови наддунайських країв. В італійських колах панує переконання, що німці будуть співпрацювати в відбудові наддунайських країв на основі італійського меморіалу, а також на основі недавно підписаного римського пакту.

У справі Австрії оба державні мужі ствердили згідність поглядів на проблему австрійської незалежності. Виходячи зі становища незалежності Австрії оба голови урядів признали потребу успокоєння і нормалізації відносин в Австрії. Якщо в природній дорозі в Австрії дійшли би до влади національні і соціалісти, тоді такий факт буде визнаний нормальним. Стверджено також потребу припинення терористичних замахів у Австрії.

Справи Сходу і Далекого Сходу не були предметом довгих нарад. Погодились тільки щодо засади, що мир може бути краще запланований при допомозі загального порозуміння ніж при допомозі регіональних договорів і блоків.

Накінцень стверджено, що розмови між обома провідниками урядів зможуть бути продовжані в будуччині завдяки особистій знайомості, зробленій у часі цих розмов. Розмови ці не були рішуче звернені проти когонебудь третього.

Такий текст комунікату. В ньому вичерпане все, що взагалі могло бути предметом розмов між обома диктаторами. Тон і форма комунікату вказують на те, що асеж таки в Венеції до деякого договорились і що цих розмов ще остаточно не закінчили. Тепер побачимо, як будуть далі розвиватися події на тих відтинках міжнародної політики, якими особливо інтересувались у своїх розмовах Гітлер і Мусоліні. Найцікавішим є той уступ комунікату, в якому мова про Австрію. Мусоліні таки добився від Гітлера гарантії на австрійську незалежність навіть тоді, коли там до влади прийдуть націонал-соціалісти. Видно, що і Гітлер і Мусоліні рахуються з таким фактом у недалекій будуччині.

Посезонова випродажа

Вовни Шовки

А. Г. В.

Львів, легіонів 13.

Ціни значно знижені.

людно виступив в окремій статті проти форсованої націонал-соціалістичної доктрини расизму. Напруження між гітлеризмом і між мусолінізмом, як суспільно-політичними явищами, але між інтересами італійської та німецької державної політики щораз то зростало. Не спинили того зросту в розбіжності інтересів обох держав і візити Герінга та Гебелса в Римі.

Тому нічого дивного нема в тому, що весь політичний світ приняв до відома вістку про стрічу Гітлера з Мусоліні як небувалу сенсацію, непозабвену своєрідної політичної п'яктерії. Хіт розмов обох достойників для ширшого загалу недоступний. Але за ним всі незвичайно блискучі, хоч до успіхів самої стрічі ставляться скептично.

А всеж таки ці розмови дадуть і щось позитивного. Французька преса, яка найбільше скептично настроєна до венських розмов, писала, що в часі стрічі Мусоліні буде старатися напевно переконати Гітлера про потребу по-

Героїзм праці та життя.

(З приводу книги Т. Г. Масарика: Як працювати?)

Я оце знову переглядаю дуже цікаві виклади Т. Г. Масарика на тему — „Як працювати?“, що він виволосив у 1898 р. в прасковому університеті, як частину свого курсу „практичної філософії“. Ці виклади вийшли (у 1930 р.) в українському перекладі викладом „Чесько-української книги“ в Празі. Незабаром мине соток років від їх виволошення. Проте й сьогодні це незвичайно актуальна лектура взагалі, особливо для молоді і поновлених народів, отже й для української. Ці виклади трактують одно з найважливіших питань суспільного та людського розвитку взагалі, а саме — працю. Трактують його, як це все було значаєм проф. Масарика, не

в площині абстрактної „сірої теорії“, але з погляду „вічно зеленого дерева життя“. На цих викладах виховалась ціла генерація чеської молоді, та, що стала під стяг громадського реалізму ідейного камелара чеського національного визволення. У свій час реалізм Масарика гостро поборював саме традиційно патріотичні та радикально-націоналістичні кола чеського загалу. Йому закладали браки романтичного патосу, добували в ньому небезпечний для молоді провал будівного життя. Критики реалізму Масарика не вірили, що ця його ідеологія, яка так нещадно критикувала й поборювала романтичну позу, політичну демагогію, містику чужо-

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 18. ЧЕРВНЯ 1934.

о. Д-Р Г. КОСТЕЛЬНИК.

Мойсей Вернигора -- український Валаам.

У такому психічному стані непомірно побільшуються й витончуються психічні здібності. Людина стає начеб духовним „радіо-апаратом“ для сприймання чужих суттєвості психічних „нашестів“, думок і взагалі для відкривання гайн. Та як на всіх інших полях людської творчості є виняткові одиниці, таланти, так і тут. Одні фізичні в трансі тільки бількочуть незрозумілі слова, інші відзначаються справжніми ясновидженнями. Саме це біблійне хоче сказати своїми словами про Валаама, що він „коли впаде, має відкриті очі“. Валаам був великий, рідкий ясновидець.

Вираз „божий дух“, що приходить у цитованому біблійному тексті, тут не означає Св. Духа, тільки той психічний стан, котрий нова психологія називає англійським словом „транс“ (екстаза медіа). Це особливо ясно видно з інших місць, де біблія говорить про „злого божого духа“.

„І сталося другого дня, що припав злий божий дух на Савла, і пророкував посеред дому, а Давид грав своєю рукою того дня, а Савло мав коню у своїй руці“ (І Сам. 18, 10); „А дух Господній відступив від Савла і тривожило його злий дух від Господа“ (І Сам. 16, 14 і 15, і 16; також 19, 9).

Це значить, що цар Савло тратив свою нормальну самосвідомість, попав в екстаз і тоді зятував (біснувався).

Наша мова має аналогічний вираз: божество, божество (той, що зійшов з глади, що не має своєї волі, але божество — божа воля на іншому об'єкті).

Великі ясновидці навіть не потребують попадати в транс, щоб аступити у зв'язок з таємним духовним повязанням життя-буття. До них або самі духи приходять, являються їм, як Валаамові, або „відкривають“ тайни і без порушення нормальної будови своєї звичайної самосвідомості. Таким рідким даром відзначалися справжні біблійні пророки — святі ясновидці.

Для зрозуміння зв'язку між ясновидністю, трансом і біблійними пророками дуже повчаюча є перша стрічка Савла з Самуїлом. Самуїл був останній „суддя“ (моральний володар) в Ізраїлі. Савловому батькові пропали були ослиці, а Савло зі слугою пішов їх шукати. Коли їх розшукали були даремні, а вони опинилися в місцевості, де жив Самуїл, наразилися піти до нього — до „видючого“. Далі оповідає біблія:

„А Господь об'явив був Самуїлові день перед тим, як Савло прийшов, кажучи: В тому часі завтра прийшов до тебе муж з землі Веніямін, котрого помазеш на царя над моїм Ізраїльським народом; а він визволить мій народ з филистимських рук... А коли Самуїл споглянув на Савла, сказав йому Господь: Оце муж, про котрого я тобі сказав... І так приступив Савло до Самуїла в середині брами й сказав: Прохаю, скажи мені, де тут сім видючого?“

А Самуїл відповів Савлові, кажучи: Це я видючий. Вступи передо мною на гору, а будете нині Істи до мною; потім тебе відправлю, й що тільки в твоєму серці, відкрию тобі. А про ослиці, що тобі пропали вже нині третій день, не журися, бо знайшлися“ (І Сам. 9, 15—20).

На другий день Самуїл помазав Савла на царя і так відправив його в дорогу: „Коли відійдеш від мене, зустрієш двох мужів при гробі Рахильї... котрі тобі скажуть: Найшлися ослиці... Потім відійшовши відти далі, прийдеш аж на поле Тавор; і стрінуть там тебе три мужі, що йдуть до Бога, до божого дому; один несе тирок козлят, другий несе три буханці хліба, а

третій несе бочівку вина. І звитаються з тобою в мир і дадуть тобі два хліби, котрі возьмеш з їх рук.“

Потім прийдеш на божий горбок, де филистимська сторожа; а коли там вийдеш до міста, стрінешся з громадою пророків, що сходять з гори, а перед ними буде гарфа і бубон і сопілка і ліра, а вони будуть пророкувати. І прийде на тебе Господній дух та будеш з ними пророкувати й станеш іншим чоловіком“ (І Сам. 10, 2—8).

Самуїл певне не був у трансі, коли бачив ці далекі в просторі особи й виявив Савлові його найближчу майбутність. Одиначе неосвідомі й пересічні пророки, „сини пророчі“, як видно з цього наведеного місця, під такт музики танцювали й тим штучним способом елімінували свою самосвідомість, щоб могли пророкувати, себто ввійти у зв'язок з таємним повязанням духовного царства. Біблія на кількох місцях і при різних нагодах згадує про „громаду пророків“, про „синів (учнів) пророчих“. Це значить, що в тих часах в Ізраїльському народі були пророчі школи, щось на зразок монастирів, де учні вправлялися також у медіумічній екстазі й ставали „іншими людьми“.

Тепер нам уже ясно, відки біблійний автор спромігся на те, що підхопив усі характеристичні Валаама, як ясновидця. Той те для нас ясно, як дуже помилувався раціоналізм, коли біблійні ясновидження, пророцтва й чуда пояснював як оману, байки, казки, легенди. Нова психологія, що створила медіумізм і з ним зв'язані явища, розуміє і вповні оправдує біблійних пророків, наскільки вони виступали на медіумічному підлозі, хоч це ще не вичерпує цілої проблеми таких великих пророків, як Мойсей, Ілля, Елісей, Давид, Ісаїя і ін. Але соціальна правдолюбність біблій в тій сфері, що зв'язана з медіумізмом, свідчить про правдолюбність біблій взагалі: вона нічого не вимувала й не списувала байок, тільки списувала те, що в житті досвідчила.

(Далі буде.)

йшого героїзму — зможе виховати молодь, адапту до революційного чину, коли настає для цього відповідний час!

Революційно-визвольна боротьба чехословацьких самостійників підчас світової війни та філософії — дала ясну й категоричну відповідь на всі ці безпідставні сумніви та закиди. Чехословацька виборота й здобула свою самостійність саме революційною акцією тих, що були виховані в дусі ідеї та політичного євangelічного світогляду проф. Масарика. Цей успіх його революційної акції у великій мірі пояснюється тим, що під його впливом виховались цілі кадри нової молоді, які заздалегідь підготовлювали виконання свого народу доцільною його організацією, головною реалістичними методами громадської праці.

Масарик звернувся увагу на працю, як на один з головних суспільно-творчих чинників, отже як на величезного значіння дивує національного визволення поневоленого народу. Він показав і довів небуденний героїзм цієї буденної та дрібної праці для кожного народу, тим більше пригнобленого. Він рішуче заперечував і поборював метафізичну віру в те, що народ може бути визволений без такої праці якимсь романтичним чудом або героїзмом смерті... Масарик боровся все на фронті життя й програмово поборював романтично-революційний культ смерті. Проте, його учні й прихильники зуміли піти на смерть, коли цього вимагала національна konieczність: коли треба було вмирати, щоб варід скинув пута чужої зоволі та міг жити вільно, коли смерть не була революційним жестом романтичної пози, але категоричним імперативом національного буття народу.

Саме в цитованих тут його викладах з 1898. р. ці дві ідеї — про героїзм праці та життя, як синтеза романтичного культу перманентної революційної партизанки та смерті, — дуже яскраво засновані й доведені. Може ніколи воєни не були актуальніші для українського загалу, ніж тепер, коли велика частина української молоді в романтичному захваті революційної самопожертви опинилася на фронті смерті, відкинувши тяжкий й відповідальніший шлях боротьби під прапором життя та буденної творчої праці.

Ось чому, на мою думку, книгу Масарика: „Як працювати?“ — повинна тепер читати ця молодь й глибоко над нею задуматися. Цього вимагає сучасне положення українського народу. Народи визволюються не революціями й терором, але систематичною працею, бо „праця, як слушно каже Масарик — це самопознання. Пізнати себе — це працювати... Праця формує характер...“ В нашу добу громадської безхребетності, зокрема дошкульово відчувається брак характеру, що є одною з передумови успішної визвольної боротьби. Культ смерті це суспільний парадокс, хоч і освячений історичною традицією. З цього приводу Масарик має рацію, коли каже, що „суспільство й досі є організоване на смерті“. Сьогодні це твердження актуальніше, ніж тоді, коли воно було висловлене: світова війна, революції, пучи, терор і т. д. це останні криваві жнива смерті. „Все те, каже автор далі, що здається заложеним за крові, ім'ює нам, і ми не задумуємося над тим, чи це є правильно й чи треба було тої жертви...“ Масарик слушно спостерігає у зв'язку з цим, що молодь, яка не має великого життєвого досвіду, саме найбільш підпадає впливові цієї романтики революційної смерті. Але він зараз же й дуже правильно додає: „Нема сумніву, що не одна людина поклала голову за ідею; але дивно, що та ж людина, коли від неї жадають жертви не життя, але декілька років добре працювати для того самого народу, не буде працювати, не зв'яжеться на цей чин, на той героїзм дрібної буденної праці. Колиб хтось хотів порадити нашому чеському студентству: не пийте так багато вина; не прокурюйте так багато; складіть ті гроші для своїх товаришів, бо це булаб любов ближнього, йогоб висміяли. Що ж це означає? На можна сказати, щоб ті люди були злі, але це є ота нехиль до малих жертв. А почуйте вимагати від того студентства великої демонстрації, що є кулі безглузда й ганебна, воно погодиться...“

Масарик гостро критикує цю сучасну хворобу мавію мучеництва та шукання хвилюючих

Тепер
також в прак-
тичних малих
пачках.

Без труда пере білля дрібнички делікатні тканини

страждаль, у чому так багато в також театральній позі. Бо „тихе мучеництво, мучеництво непоказне — є дуже рідке явище“. Люди свідомо уникають дрібних, малих жертв, в яких саме, по його думці, є „героїзм і великий героїзм“. Бо „справа в тім, щоб у малих речах вишукувати те велике...“ Так звані великі жертви здебільшого дуже проблематичні, коли до них критично придивитися. „Вкінці кінців — каже Масарик — жертвувати істоту переважно у фантазії, фактичної жертви не буває, лише деколи. Жертвувати — це головною річчю релігійна та етична розкіш, що ми її собі дозволяємо, це утопізм, титанізм, містицизм, сентименталізм — а ніколи здорове й сильне почуття“.

З погляду життєвих інтересів нації тип професійного революціонера — дуже проблематична річ. Хоробливим продуктом такого маніяцького революціонізму, що програмово погорджував реальною творчою працею є большевизм, за який сьогодні покусують усі народи б. царської імперії, яким не пощастило скинути з себе московського ярма.

Відомий афоризм Горация, що „приємно й солодко є вмерти за батьківщину“ — здебільшого вже є суспільним анахронізмом. Гавлічек — попередник Масарика й великий ідеолог чеського національного відродження слушно скорегував цю античну тезу, кажучи: Колиш для народу вмирати: ми тепер з цієї самої причини будемо для нього жити та працювати.

Цей буденний героїзм праці та життя, в якому нема місця для театральної пози, особистого чванства, що є позбавлений романтичного сфйва, слід тепер — у добу хоробливого перехвильвання та культу смерті — особливо підкреслювати, зокрема зі становища поневоленого народу, якого не врятує жадна революційна романтика, але систематична та організована праця з

грунту. Саме наша критична доба вимагає праці для того, щоб парід жив. Може настати час, що його право на життя доведеться скріплювати кривавим плабисцитом смерті й через те зайво та нецільово в імя романтичного мучеництва обезкровлювати передчасно й без справжньої потреби виснажений національний організм. Соті! чи може тисячі замкнених у в'язницях ворога вайактивнішої молоді, — здебільшого як жертви цього юнацького метафізичного романтизму — це невиправданий дефіцит у бюджеті національно-творчої праці. Україна має у своїй традиції забагато мого і смерті. Її кривавий мартиролог — жахливий. Чи треба зайво ще його збільшувати? Небезпечно виховувати молодь виключно в напрямі односторонньої революційної самопожертви, прищеплювати їй в основі помилкову думку, що шибениця — брама до визволення народу й що в руках ката ключ від неї...

З погляду майбутності нації реальна праця важливіша за революційну Апокаліпсу; героїзм життя вартіший, ніж культ смерті.

Я знаю, що ці думки — тепер не можуть бути популярні. Проте, треба їх поширювати, хоча б спочатку вони мали характер „промов до глухих“. Треба вчитися перемогати на фронті життя. Це часто вимагає більшого героїзму, ніж сумнівна перемога на фронті смерті. Свою революційну самопожертву молодь має виявити у творчій праці для свого народу; насамперед мусить активно жити для нього, що тепер куди тяжче, ніж вмирати за батьківщину.

O. I. Вовчковський.

Всякого рода матеріали вовняні та інші
найкраще в текстильних магазинах
„ТАНИЙ СКЛЕП“ — З. ЗАЛЕСКИЙ, ЛЬВІВ,
61/28 ГАЛИЦЬКА 8.

Село на Радянській Україні.

З ВРАЖІНЬ ОЧЕВИДЦЯ.

VI.

Ціни теперішні і передвоєнні. — Большевики все можуть. — „Добровільні“ побори. — Як стягає все банк. — Кепські машини. — Все крадуть.

Держава бере зерно і всякий інший сільсько-господарський продукт по твердій ціні, яка рівняється довоєнній. А дає 1 метр матерії (ситець) від 2-ох карб.; до війни 1 метр коштував 20 коп., сирники 5 коп. — до війни 1 коп.; нафта 1 літр 1 руб. — до війни 3 коп.; чоботи на гумових підшвах 150 карб. — до війни гарні чоботи 5 карб.; 1 пачка махорки 1 карб. — до війни 3 коп. Поземельний податок у двацять раз більший. Асекурація примусова на рухоме і нерухоме майно, на живий і мертвий інвентар, а коли є нещасливі випадки відшкодовань не виплачують; виходить так, що гроші преміями дармо беруть.

Має колгосп ще багато так званих неprimусових видатків; вони хоч не примусові, добровільні, але обов'язкові. Про це теж оповідають анекдоту. Колиш і чужоземні політики спитали Литвінова: „Якто у вас парід так добровільно дає свій останній гріш державі?“ — Литвінов сказав: „Я вам зараз продемонструю. Ви, панове, добре знаєте, що пес муштарди не їсть, а я зроблю так, що він буде їсти“. І тут вимазав задне місце псові муштардою — і коли пес почала муштарда пекти, то пес, щоби позбутись болю почав лизати це місце з муштардою. Пани переконались, що пес може муштарду їсти, а Литвінов гордо заявив, що большевики мають спосіб на все.

Добровільних поборів є безліч. Для прикладу деякі тільки тут наведу. Головні, це державні позички; на англійських робітників, на еспанських робітників, на китайських революціонерів, на мопр, на в'язнів німецького фашизму, на тов. Тельмаца, на матір Дімітрова, на в'язнів Ругетів, на віденські жертви. На воздушні фльоти взагалі, на політійні ескадри

і аероплани як аероплан ім. Горького, на О. С. О. Авіохем.

Кожному членові посилають кілька газет та журналів, яких він часто ніколи не дістає. За кожним таким побором приїзжає спеціальний агент. Він з'являється просто до управи колгоспу, підраховує членів і просто розділяє ту суму на членів, яка за планом припадає на той чи інший колгосп. Агент передає тільки документ до районної філії держбанку, а держбанк не питаючись ні колгоспу, ні колгоспників, видає рахунок для тої установи, для якої має бути жертва. В осени, коли колгосп дістає гроші за зерно, держбанк їх відбирає. Колгоспам не дозволяють мати власних машин, тракторів, комбайнів, молотарок та автомашин. Всі ті машини має Машинно-Тракторна Станція. Машини поміж колгоспами розділяє дирекція. Кожна Маш. Тракт. Станція має яких 50 тракторів і причіпне до них знаряддя, великі плуги, сіярки, великі борони, косарки, комбайни і т. д. Кожна така Маш. Тракт. Станція має від 10—20 колгоспів. Дехто думає, що большевики, маючи такі машини, можуть чудеса робити. Та не так воно. Всі совітські виробники від найменшої річі до трактора дуже талитивні. Виробляють все наспіх, ударно, темпово, „соцзмаганіям“ себто на перегони, а це все від-

Похороном займається найліпше і найдешевше

ХАРІС

Львів, Корняків 3. (в народ. домі)

Наше заведення поєднує всілякі урядові чинності, виконує ексгумуші і перевозить на найдавні сторони з усіх цвинтарів, шпита-лів як і санаторій.

Не слухайте агентів, що крутяться по шпита-лях і піднімаються під нашу фірму та фальшиво інформують заінтересованих.

В неспасті ідти до ХАРІСУ, а відпаду-ти від усіх клопотів.

Реформаційні пігулки ЧЕРНЕЦЬ з маркою (Zakonnik)

регулюють шлунок, хоронять від терп-пін печінки, надірають опастості, паморон, дають гоморойди і при нахилі до обструкції є лагідний про-чишущим засобом. Вживати 1 до 2 пігулок на ніч.

8.69 12-7

Великий Театр

Нині
год. 3-30

„Дівчата в одностроях“

останній раз

„Подорож по Варшаві“

виставляється в інсценізації Леона Шіллера

Театр Різноманітностей

Нині

год. 7-30

„Мірля Ефрос“

Збивається на самих машинах і їх роботі. До-
сить сказати такий примір, що коли совітським
ножем різати масло, то він сгуститься, а як ліп-
ший зробить, упаде зі стола і розіб'ється на
кусоочки.

Мащини і трактори приїжджають на місця,
всескомплетовані і місяці проходять, поки їх на-
лагодять. Дорогі частини як магнет зараз на
фабриці крадуть. Крадіж на фабриках дуже
велика, крадуть всі, кому не лінь. Крадуть то-
му, що ніодина майстер, ніодина робітник, ніо-
дин службовець не може прожити за ті гроші,
які дістає. Дирекція краде в один, а робітник
у другий спосіб. Керманічі фабрик навчисне
не докомплетовують машин, щоб з нижчих
організацій зібрати хабар, а робітники просто
злімають з випущених машин дороги та від-
повідні частини, купець уже найдеється. А все
те відбувається на останньому, себто на кол-
госпнику.

Норма каже, що трактором треба нагр. зо-
рати 8 гект. на добу; в дійсності трактор оре
менше ніж коні. Чому? Перше, що як уже зга-
дали ми, вони дуже поганенькі і домагається.

псуються, друге, ті, що обслуговують їх, тех-
нічно малограмотні люди. Люди наспіх підго-
товлені, дістають дуже складні машини і часто
не зробивши тою машинною чи на копійку робо-
ти, ломають її так, що вона йде на шмелі. На-
фта — паливо для тракторів 800 карб. за тон-
ну; часто на ланці 5—6 гект. випаляють одну
тонну. Як правило є, що коли 10 тракторів за-
няло ланку, то ніколи вони не є всі в руху, а
робить 2—3, тамті стоять; одним робить під-
тяжку валиниці, де треба майже під могора
розібрати, щоб то роботу виконати, а на таку
роботу треба менше одного дня програти,
другим шонебудь друге і все щось не йде на
лад, чи магнет, чи свічки або щось інше. Про-
стої машини дирекція Машиново-тракт. Станії
зараховує на рахунок колгоспу. Паливо кол-
госп сам купує.

НА КРАЩІ ВОВНЯНІ МАТЕРІАЛИ

на шкільні мундтури, костюми, шкільські убрання —
та всілякі шовкиЗ МАГ ЗИНУ НОВИН „ТЕКСТИЛЬ“ — Ст. ЗЯЛЕСКА
вул. Галицька ч. 18.

Засудили вбивників Горст-Веселя.

БЕРЛІН, 16. 6. ПАТ. Сенсацийний політич-
ний процес у Берліні проти трьох комуністів за
вбивство героя націонал-соціалістів Горст Ве-

селя закінчився присудом двох комуністів на
смерть. Третього засуджено на 7 і пів року тяж-
кої в'язниці.

Про голод на Україні.

Що каже про це американський журналіст.

„Крістен Саєнс Монітор“ (Christian Science
Monitor, Boston, Mass. U. S. A.) містить низку
дуже цікавих статей про голод на Східній
Україні. Автором цих статей є Вільям Генрі
Чемберлін (William Henry Chamberlin), незачи-
няю талановитий американський журналіст,
який десять літ був головним кореспондентом
того часопису в СРСР. В останньому числі пере-
несли його як кореспондента на Далекий Схід.

У другій статті (із заповідників 18), з дня
28. травня, пише він так про голод на Україні:
„Колгоспники перейшли цього року добру
школу. Для деякого ця школа була без мило-
сердя“.

„Такими словами описав минулого літа
ассоюзний староста Калінін положення на У-
країні та північному Кавказі.“

„Коли алашівці заборону для чужинсь-
ких журналістів відвідувати сільські околиці,
тоді я сам мав нагоду переконатися, що озна-
чають у дійсності слова про школу без мило-
сердя“.

„Ніколи не забуду того, що я бачив в од-
ному українському селі. Залозь воно Жуки,
приблизно 18 миль на північ від Полтави. Го-
лова місцевого колгоспу та державний агро-
ном чи експерт товаришили мені у відвідуванні
селянських хат. Доки мої товариші вибирали
самі ті хати, які ми мали відвідувати, то все
приходилося стрічати в них місцевих комуні-
стів або ударників, на стінах висіли портрети
Леніна, Сталіна, Калініна, а на їх устах були
більш або менш переконуючі заперечення їх-
нього вдоволення.“

„Несподівано вибрав я сам навгадь першу
стрічну хату та увійшов до неї. Була це типі-
чна українська селянська хата, крита соломом,
з мащенюю дошками, з лавицею по під стіни, з
великою печею та з ліжком, яке вже розпада-
лося і становило одиницю мебелі у хаті. В ку-
ті сиділа на лавці біля 15-літня залізана ді-
вчина. Вона й відповідала мені механічним, при-
гнобленим голосом на мої запити.“

ЦІНА ЗА СВОБОДУ.

„Де твоя мати?“

„Померла з голоду минулої зими.“

„Чи маєш братів, сестер?“

„Були чотири, всі також померли.“

„Коли?“

„Минулої зими й весни.“

„А батько де?“

„Прощоє в полі.“

„Чи він належить до колгоспу?“

„Ні, він одноосібник.“

„Ось тут перед вами селянин — на ім'я Йо-
су Савченко, — якого пасивний спротив ста-
вить чого навіть колінісний школі без мило-
сердя“. Він відмовився увійти в колгосп навіть
тоді, коли майже вся його родина вгинула.

„Мої товариші, голова колгоспу і держав-
ний агроном, не мали нічого до говорення.
Гладко-ланкі урядовці в Москві можуть запе-
няти цікавих туристів, що ніде нема голоду,
були хіба труднощі з поживою десь там чи там,
а спричинили ті труднощі підступні жулаки.
Шойно тут, на місці, в Жуках та в десятку ін-
ших українських і північно-кавказьких сіл, які
я відвідував, були докази страшного, великого
голоду, докази такі переконуючі, що навіть за-
каменілі місцеві урядовці не могли нічого ска-
зати, щоб його заперечити“.

Чемберлін, обчислює далі на підставі уря-
дових совітських джерел, що за рік вгинуло
з голоду і наслідків голоду від 4 до 5 мільонів
населення. Сама совітська влада признає, що в
околицях, де була „недостача поживи“, вгинуло
біля 10 проц. населення. Далеко більший
відсоток смертності мали певне околиці по-
даліше від залізничних ліній, — каже Чем-
берлін.

„Совітська влада, разом з іншими держа-
вами, які придержуються пакту Кельога, відки-
дає війну як засіб боротьби в державній полі-
тиці. Але в кривавій класовій війні в ім'я соція-
лізму вона не знає ніяких людських обмежень;
веде її в жорстокий спосіб проти великої ча-
стини власного селянства, ажываючи голоду як
засобу боротьби в нечуваній досі спосіб і в не-
чуваних розмірах...“

(Укбюро, Лондон.)

Зїзд дослідників Бойківщини.

Дня 10. червня ц. р. узяло Т-во „Бойків-
щина“ в Самборі аїзд дослідників Бойківської
Землі при участі самбірських членів товариства
й делегатів зі Львова (проф. д-р І. Свенціцький
і м-р Я. Рудницький), Стрия (від Т-ва „Верхо-
внина“ п. Лисович) і гостей із Старого Самбора
(м-р Максимчук І., о. Дашо С., п. Шемердяк І. п.
Ярема). Метою аїзду було: 1) заладати спільну
працю з „Верховиною“, 2) організувати науко-
ві поїздки і 3) реферат м-ра Я. Рудницького на
тему: „Із дослідів над бойківською топонимас-
тикою“.

Зібрання відкрив голова Т-ва „Бойківщина“
д-р Кобилянський коротким словом про вагу регіо-
нальних музеїв, зокрема „Бойківщини“ й „Вер-
ховини“, після чого предсідник зібрання проф.
д-р І. Свенціцький привітав прийнятих дослід-
ників Бойківської Землі і висказав слова при-
звання Старшини „Бойківщини“, що веде на жа-
рох та інтуїцію, перейшла вже до систематич-
ної поважної праці для добра української нау-
ки. Зокрема звернув предсідник увагу на захід-
ну Бойківщину, як найстарішу традиційну ку-
ток Галицької Землі.

Після того розвинулася дискусія. В справі
сільної праці в „Верховині“ виіщено спону-

Закарпаття.

МІНІСТЕР ЧЕРНИ НА ЗАКАРПАТТІ.

Мін. внутр. справ Черни в супроводі краєво-
го президента обїхав ціле Закарпаття. Дня 5.
червня прибув на Квасівський Менчіл, де відбу-
лося посвячення полонинської каплиці, котру
посвятив сам єпископ Стойка. Тисячі народу
зійшлося, міністер був захоплений красою при-
роди, гуцульськими одностроями та ширістю гу-
цулів, котрі міністра прийняли радо. Відвідав по-
тім і інші гуцульські міста.

В Бичкові під жовто-блакитними прапорами
приїхав його делегація і багато народу. Міні-
стер заявив, що приїхав на Закарпаття урядово
познайомитися з обставинами і допомогти на-
родові. Подякував за велику участь у його при-
їзді. Спинився ще в Солотвині, де прийняв де-
легації, перебрав меморандуми і подався далі.

В Драгові привітали його представники уря-
дів, товариства, господарі і робітники, що зверну-
ли увагу на тяжке господарське положення насе-
лення. Діточий хор відспівав декілька пісень і
міністер подався в теребаниську Верховину. Че-
рез серпентини „Героговище“ з Синевира прибув
до Волового, потім через Воловець на Перечин,
аж до Ужгороду. Наше населення всюди при-
мало міністра широ, витало хлібом і сіллю і про-
сило порятунку.

Одначе з інтерв'ю міністра видно, що він не
міг набути доброї інформації, бо його окружа-
ли ввесь час прихильники аграріїв та урядові
особи.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ „ОБШ. ІМ. ДУХНОВИЧА“,
або КАРПАТИ ВИТАЮТЬ КАМЧАТКУ.

Загальні збори „Обш. і. Духновича“ відбу-
лися в Мукачеві в суботу 9-го ч. м. Краєве за-
ступництво ухвалило не виплачувати допомоги
„Обш. і. Д.“ так довго, доки там є секретарем
д-р Фенчик і доки він веде всі діла того товари-
ства. Діточий хор відспівав декілька пісень і
міністер подався в теребаниську Верховину. Че-
рез серпентини „Героговище“ з Синевира прибув
до Волового, потім через Воловець на Перечин,
аж до Ужгороду. Наше населення всюди при-
мало міністра широ, витало хлібом і сіллю і про-
сило порятунку.

Гроші, відмовлені краєвим заступництвом,
має зложити свідомий „карпаторуський народ“.
Коли воно так було — бузоб усе в порядку і ми
з призначенням говорили про особу д-ра Фенчи-
ка, що хоче зробити „Обш. Духновича“ неза-
лежним від влади. Одначе знаючи до-
теперішні способи поведінки д-ра Фенчика і
його групи, сподіємося, що в „Карпаторуському
Голосі“ появляться поклик до карпаторуського
народу і до — славян. І гроші, відмовлені крає-
вим заступництвом, будуть зложені, та не „Кар-
паторуським народом...“ Будуть зложені ще у
іншій сумі, як 30.000 чк...

На другий день — у неділю — відбувся в
Мукачеві „день руської культури“, в яким азяло
участь по точним обчисленням 2.800 людей.
Комітне вражіння викликали таблиці в написаних
в роді: Карпати витають Камчатку!

Сподіємося, що руськая Камчатка відпо-
вість подкарпатським руським: „Астасьте глибокі
Карпати і гайда все к нам, на широкую Камча-
тку!“ Gyertek hozzánk Kamcsatkára!

Між Фенчиком та опозицією доходило до
гострих суперечок. Розбрат у москвофільським
таборі шириться й роє.

Взагалі аїзд, зокрема похід, пройшов над-
звичайно бідо, немиразно і без одушевлення,
хоч і було чимало скандалів, крику, погроз.

(„Українське Слово“.)

кати це товариство до живої діяльності, при-
дбавши свої домівки а перетворити силкати в
наближчому часі аякту стрийських громадян
і делегатів львівських українських музеїв та
„Бойківщини“ для зацікавлення громади важ-
ною релю „Верховини“. — Вирішено дальше
уладити цього літа дві наукові експедиції: архе-
ологічну під проводом д-ра Омїшка на східну
Бойківщину і мовно-етнографічну до села Во-
лосатого під проводом д-ра Княжинського.

На закінчення аїзду відчитав свій реферат
м-р Рудницький, підкреслюючи в ньому вагу
топонимастичних дослідів для ріжних ділянок
науки, зокрема для мовознавства. Під кінець
реферату, як зразок топонимастичного досліді,
подав дослід назви села Кульчиць, самбірського
повіту.

Весь аїзд пройшов у поважному настрою.

Уживаймо лише
знаменитої цикорії „ЛУНА“і здорової
підмінки кави „Пражінь“виробів української кооперативної фабрики
1301
Суспільний Промисл" у Львові

Львів, день 15, травня 1934 р.

ІВАННА КИПР'ЯН.

АКТУАЛІЯ СВІТОВОЇ ЕКОНОМІКИ.

В Н-614.

Купелеві плащі 8·50 Матеріал на купелеві плащі 140 шир. зол. 4·50 та купел. ручинки у великій виборі „БЛАВАТНИЙ БАЗАР“.

Галицький Магазин Новостей Галицька 15.
Поручає вовни, сукна, шовки, зефіра, полотна
та всілякі блаватні товари по найнижчих ці-
нах. При закупні товару від 5. зол. даром біхети
до першоврохних хві. 5/73 66-2

тури, утворив у своїх столових добрах, а сам на горі Яйце (1600 м.) коло Підлужного першій українській резерват (заповідник). Ця заповідний, поперхні 275 гектарів, обіймає комплекс кедрового дерева, такого вже відко-

Купуючи ювілейну відзнаку III-го Краєвого Здвигу Українського Со-
кільства — даєте рівночасно лепту
на викупно „Українського Городу“.

день (306,8) 11-40 "Ді Шууаїдгайт де
ерстен Геботес" рез. муз. пис. Мопарта,
17-55 "Сумер богін" оп. Вагнера, Бра-
тислава (298,8) 19-50 Концерт (муз. спл.)
Прага (470,4) 7-00, 11-00 Концерт, 20-15
"Вуйко з Америки" муз. комедія Юріста.
Верлін (356,7) 16-00 Солисти, Гамбург
(331,9) 20-00 "Ноканьо" оп. Сунне, Кеніг-
схустергаузен (1571) 15-30 "Вішні й ко-
ханки" (вес. анд.) Кельн (355,9) 11-00
Камер. музика, 21-00 "Ді Абрахам" оп.
Д'Альбера, Ляйпциг (382,3) 12-10, 20-00
Концерт, 22-30 Юліта й Гольофернес"
муз. ком. Нестроя, Штутгарт (522,6) 20-00
"Гейша" оп. Джонса, Будапешт (349,3)
15-40, 21-45 Пінг. музика, 18-20 "Лацині"
оп. Леонкаваллі, Мілан (368,6) 20-45 Оп.
світл. Рим (420,8) 15-00 Легка музика.

Понеділок, 18. червня 1934.

Відень (306.8) 17:30 Молоді солисти,
19:15 20:15 Концерт, Братислава (299.8)
12:31 Концерт, Прага (370.7) 14:00 Кон-
церт, саксофон, квартет, Копенгаген
(255.1) 21:00 Данські пісні, Париж (161.9)
20:00 Камер. музика, Пльзень (331) 20:00
20:30, 21:45 Співа, Білгород (339.8) 17:00
Пісенники, 20:30 Опера, Берлін (336.7)
18:20 Хоральні пісні 18. і 19. ст., Гамбург
(331.8) 18:00 Камер. музика, співа, Кенігс-
аустергаузен (1571) 18:20 Дітей таборів
нез. композиторів, Штутгарт (221.6) 10:30
Гр'юнові пісні (Лінгор, тенор) 21:15, Цей-
Медхет унд хайн Ман, оп. Сунпе, Бу-
дапешт (319.5) 13:30 Пінг м'ячика, 18:45
Концерт оп. оркестри, Мінськ (368.6)
11:20 Камер. музика, 17:10 Тіло, 22:00
Камер. концерт, Рим (320.8) 12:30 Квін-
тет, 17:00 Бок. інстр. концерт

Львівське радіо.

Неділя, 17. червня 1934.

8:30—9:55 Ранішня аудіція, 10:00, 11:15
Популярна музика з гр. пінт. 12:05 Ме-
теорологічний комунікат для села, 12:10
Концерт, 14:00 Віль. Приєднання, відпо-
відно, здоров'я, 14:30 Пісенні дуети,
15:40 Швейцарство в півд. ст. посіла-
ства, 15:45 Старі вальси (гр. пінт.), 15:55
Огляд ріллі різних продуктів, 15:55
Пісенники (хор Юранда з гр. пінт.), 15:45
Сільська ауд. "Старість не радість",
16:15, 17:40 Фрагмент змагань за мистец-
тво Польщі (з Познаня), 16:10 Концерт,
17:00 Концерт хору, 18:00 Архієпископ
візантійський, 18:20 Діка, на два форте-
п'яни, 18:45 Літ. фея, "Кожний в постої"
(світ. Карло Іжиковський), 19:00 Всичина,
19:15 Популярний концерт, 20:00 Вибрані
духи, 20:02 Актуальний фейлетон, 20:12
Легка музика, співа, 22:02 Почт. техн.
серія, 22:15 22:16 Спортівні вістки.

Понеділок, 18. червня 1934.

6:10—7:25 Ранішня аудіція, 12:10 Діе-
това музика, 13:05 Арія улюблених опер
(гр. пінт.), 14:00 Збіжжя біжжя, театр.
репертуар, 14:05 Господарські вістки,
16:00 Година легкої музики, пісенники (Іго
Сим), 17:00 Для старших дітей: "Крале-
не" (Сирокомі), 17:15 Камер. концерт,
18:00 Для жінок: "Чи варто робити за-
паси на зиму?", 18:15 Гр. пінт., 18:45
Бідачка Бр. Вінавера, 18:55 Наука сте-
нографії, 19:05 Всичина, 19:15 Форт. ре-
сіталь, 19:50, 19:55 Спортівні вістки, 20:00
Вибрані духи, 20:02 Фея, "Геройські
вершники", 20:12 Легка музика, 21:02 Про
львівські дітвора, 21:12 Симф. твори су-
часних композиторів, 22:00 Літ. фея,
"Закоханий" (Ст. Пшибішевський), 22:15
Танцювальна музика.

Присилайте передплату!

БІРЖА.

ГРОШ.

Дозв. в Львові в приватних оборотах
127 зол. Канадський долар 526.
У Варшаві були такі курси: Лондон
26.74, Париж 34.97, Берлін 207.30, Ціріх
172.05, Амстердам 159.10, Прага 22.05,
Мілан 45.65, Брюссель 123.80, Даніг
172.00, Копенгаген 118.19, Відень 0.99—1.00.

ШНИ „МАСЛОСОЮЗ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 17.
червня н.р. в наслідок знижкової тенденції
не стануть твердих ціна на масло.
Кооперативам платити за:

1 л. молока 0.13 зол.
1 л. сметани 0.53 „
1 л. верш 2.35 „

Тенденція на масло, молоко і яйця
знижкова; на сметану здержана.

Маслосоюз повідомляє, що 18. червня н.
р. платити своїм доставцям за 1 кг. живої
або птінці, зокро підлітків птахівосарні
„М.С.“ у Львові (вул. Б. Глозавського 23):

Нормальні курята (пара курят важить
більше як 1 кг.) за 1 кг. 1.10 зол. Дрібні
курята (пара курят важить менше як
1 кг.) за 1 кг. 0.70 зол.

Курі: I класа 0.80 „
II „ 0.60 „

Тенденція знижкова. На когуги, инди-
ки, индикки, качки і гуси попити нема.

ОПОВІСТКА

25-ти літній зїзд матуристів україн-
ської гімназії в Перемишлі з 1909 р.
відбудеться для 29. червня н.р. Згодо-
шення надіслати на адресу проф. Ми-
хайла Феденіча — українська гімназія.

Музичне Товариство ім. Лисенка
в Яворові оголошує конкурс на по-
лади універсальних саринки і фортепіану.
— Кваліфікація і умови саринки до 1. зинки
1931 р. на адресу др. Михайла Філіца —
адвокат в Яворові. 1738 1—2

Йдемо жа прогульку!

Повітря і рух побуджують апетит, — а в дорозі так само, як у хаті
знаменито смакують

Будині Еткера.

Скоро привертають вони зужиті сили, прохоло-
джують і добре служать здоровлю.

Dr. A. Oetker.

ДРІБНІ ОГолоШЕННЯ

ЗОЛОТО, СРІБЛО купую і платять най-
вищі ціни Домбровський і Розважеский.
Львів, Академічна 2. 678 3—7

2 кімнати, кухня — соняшні, повний ком-
форт до літняку, Геніята 20. Мороз.
1727 3—3

ДОРЯ, прегарне кліматичне літнисько Гу-
пульшани. Вигідний, приємний побут
лише пансіон „Малива“. Добірна до-
машня кухня, дешева ціна. 1739 1—5

САЛЬОН бароковий, креденс, стіл у до-
брому стані продаж. Домініканська, ч. 11.
Н. пов. м. 8. 1739 а 1—3

ОГОЛОШЕННЯ

Конкурс.

Філія „Сільського Господаря“

в Бродях прийме агронома до праці
в повіті. Рахуємо на людину з до-
вою агрономічною практикою і ор-
ганізаційним хистом — Платня згідно
з умовою. Оголошення з поданням
виного прохаємо надіслати до 15-го
липня 1934 р. на адресу: Філія „С. Г.“
в Бродях вул. Пилсудського ч. 46,
з листами пов. Союзу Кооператив.

Купи зараз щасливий лось
в колектурі С. ГАЛЬПЕРНА,
Станіславів Саліжинська 3.
Конто П. К. О. 153—287. 1743

Увага! на знижені ціни
Першої віденської хем'чної пральні
і штучної барвильні

Львів ул. Лелевеля 3 б. — Тел. 70-38.

Хем'чне чистення мужеського
убрання від зол. 3-50
Хем'чне чистення мужеського або
жіночого плаща від зол. 3-50
Хем'чне чистення жіночого ко-
стюму зол. 3-00
Хем'чне чистення суконки зол. 2-00
Хем'чне чистення светеру зол. 1-00
Шовкові блузки зол. 1-00
Спідничка зол. 1-00
Фарбовання муж. убрання або
жіноч. плаща зол. 6-00
Для П. Т. держ. Урядовця 10%, аніжки
Відбір і доставка задрно.
Спеціальність: чистення книжок і фіранок
Замовлення з провінції полагоджуюмо
платно. 1575 10—10

Мушолупки кооператива „ПЛАСТ“
нищать безплатно усі мухи. Жа-
дайте їх усяди. Замовлення пола-
годжуюмо відворотного поштою.
„ПЛАСТ“, Львів, Городицька 95.
Тел. 16. 1632 2—2 Тел. 26

Оголошуйтеся в найстарішій
укр. щоденнику „ДІЛО“!

ЗА БЕЗЦІН

товари літні, шовкові і вовняні — у

Галицьким Магазині Новостей Галицька ч. 15.

Для прикладу кілька цін:

Перець	0.55	Вовня „школьня“	1.65	Сирний шовк	1.20
Вовня	0.60	Вовня жіноча	1.75	Попеліна на сорочку	1.35
Вовня	0.80	Вовня на мундурин	1.80	Вовня рожев. 90 шир.	0.90
Крепон	0.90	Вовня Букле 130 шир.	4.30	Полотно на прост.	
Панама	1.00	Вовня на плащі	6.00	140 шир.	1.25
Шовк до праня	1.00	Суконко жін.	3.00	Атлас пост.	1.70
Епож	1.00	Шеліоти 150 шир.	2.30	Помешки мерс.	2.00
Пантунг-Пріма	1.50	Полотно 80 шир.	0.55	Простирала з кант.	2.00
Піт-рен	2.65	Мадагаскар 80 шир.	0.85	Обрусове	2.20
Піт-рен Пріма	1.30	Шифон 60 шир.	0.90	Камі	3.00
Рипс шовк	1.80	Саріка	0.55	Ручники вафл.	0.30
Маріжета швайц.	1.70	Перкалина козир.	0.65	Ручники купел.	0.50
Креп-Сатен	2.80	Линка на підшт.	0.65	Стирки корчм.	0.40
Креп-Монголь в дес.	3.30	Зефір сирій	0.55	Серветки	0.25
Креп-Марокен	2.90	Зефір Пріма	0.80	Хустинки муж. і жін.	0.15
Креп-Жоржет					

При закупі товару даром білет до кін ПАЛЯС, АПОЛЬО і АТЛАНТИК.
Замовлення з провінції полагоджуюмо відворотного поштою.

Оповіщення судової ухвали.

З огляду на обмеження польським законом прав української мови на
вправе жадання суду унішуємо це оголошення в польській мові.

Sąd okręgowy we Lwowie.

Wydział II. handlowy.

dnia 23. listopada 1933.

Firm. 963/33.

A. VII. 211.

Wpis firmy zakładu ubezpieczeń.

Do rejestru wpisano dnia: 19. grudnia 1933.

Bramienie firmy: Towarzystwo działa pod firmą: „Dniester“ Towarzystwo wz-
ajemnych ubezpieczeń w Lwowie, w języku polskim: „Dniester“ Towarzystwo wzajemnych ubez-
pieczeń we Lwowie, w języku niemieckim: „Dniester“ Wechselseitige Versicherungsgesell-
schaft in Lemberg, w języku francuskim: „Dniester“ Société d'Assurances Mutuelles à
Léopol, w języku angielskim: „Dniester“ the Mutual Insurance Company in Lwow, w języ-
ku rumuńskim: „Dniester“ Societate Asigurari Reciproce in Leov, w języku czeskim:
„Dniester“ Vzájemná Pojistovna: Společnost ve Lvově.

Siedziba firmy jest miasto Lwów.

Plan działalności:

Towarzystwo opiera się na zasadzie wzajemności i ma na celu zgodnie z tą

zasadą i zgodnie z postanowieniami statutu ubezpieczenie członków swoich:

1) od pożaru, uderzenia piorunu i eksplozji, 2) od ubytku w dochodach, wyn-
ikłego z przyczyn wyżej wymienionych, 3) od złudzenia szczy, 4) od pęknięcia dawnow
5) wskutek zepsucia się wodociągów, 6) od gradobicia, 7) od kradzieży i włamania, 8) od
wypadków i odpowiedzialności prawnej.

Ten podział nie wyklucza wprowadzenia na zasadzie uchwały walnego zgro-
madzenia zatwierdzonej przez państwową władzę nadzorczą i innych jeszcze rodzajów
ubezpieczeń i stosownych do nich działów lub przyłączenia nowych rodzajów ubezpieczeń
do istniejących.

Każdy dział tworzy dla wszystkich swoich członków odrębny stosunek wz-
ajemności. Członkowie ubezpieczeni w jednym dziale nie odpowiadają za wyniki operacji
innych działów i również majątek jednego działu nie może być egzekwowany z powodu
roszczeń, wynikłych przeciw któremukolwiek z innych działów.

Wszystkie działy pozostają pod jednym wspólnym zarządem.

Koszty wspólnego zarządu będą rozdzielane corocznie na poszczególne działy

w stosunku oznaczonym przez radę nadzorczą.

Zaprowadzenie ubezpieczeń pod 3), 6) i 8) nastąpi na zasadzie uchwały rady

nadzorczej zatwierdzonej przez państwową władzę nadzorczą, po zatwierdzeniu przez tę

władzę odpowiednich warunków ubezpieczeń.

Towarzystwo wykonuje również działalność w zakresie ubezpieczeń pośrednich

(reasekuracja) w działach uprawnionych bezpośrednio.

Czas trwania towarzystwa jest nieograniczony.

Na koszt założenia i organizacji działów 2), 6) i 8) § 1) a zarazem jako

fundusze obrotowe i gwarancyjne tychże działów, utworzone będą osobno dla każdego

z tych działów kapitały zakładowe, asygnowane zaliczkowo z kapitału zapasowego działu 1).

Kapitały zakładowe każdego z działów wymienionych w § 1. pp. 2), 5) i 8)

wynosić mają po 50.000 zł. a p. 6) 100.000 zł. Kapitał zakładowy w dziale wymienionym

w § 1. p. 7) został zapożyczony z kapitału zapasowego działu 1) w wysokości zł 30.000.

Zaliczka wzięta na utworzenie tych kapitałów zakładowych z kapitału zapaso-
wego działu 1) będzie oprocentowana wedle stopy 4%, rocznie na rzecz tego działu 1)

z rocznych nadwyżek odnoszących się do tego działu.

Z chwilą pokrycia kosztów założenia i organizacji, oraz gdy kapitał zapaso-
wy w danym dziale wzrośnie do wysokości ustanowionej dla tego działu kapitału zakła-
dowego — zaś w dziale 7) do wysokości 50.000 zł. należy przystąpić do spłaty kapitałów
zakładowych.

Kapitał zakładowy ulega spłacie na mocy uchwały walnego zgromadzenia

i spłata ta dokonywa się jednorazowo w całej sumie.

Zakres działania: Terytorjalny zakres działania Towarzystwa rozciąga się na

województwa: lwowskie, krakowskie, tarnopolskie, stanisławowskie i cieszyńskie część wo-
jewództwa śląskiego.

Towarzystwo opiera się na zmienionym statucie z dnia 26. IV. 1932.

L. rep. 25.699.

Zarząd (dyrekcja) towarzystwa składa się z 1 do 3 członków wybranych na

lat 3 przez radę nadzorczą.

Członkami zarządu są: Jarosław Koltunuk, zam. we Lwowie, Podwałe 7.

Włodzimierz Decykiewicz, zam. we Lwowie, Podlewskiego 1. i inż. Julian Mudrak, zam.

we Lwowie, Grochowska 15.

Prokurentami ustanowiono: Zenona Rutkowskiego, zam. we Lwowie, Wulecka

boczna, Jana Spółtalskiego zam. we Lwowie, Wojciecha 2a., Jana Morozę zam. we

Lwowie, Henlinga 20., Komana Konaszewicza, Lwów, Hausnera 7., Lwa Petruszewicza,

Lwów, Czarnieckiego 26. i Emanuela Czesnyka zam. we Lwowie, Grunwaldzka 9.

Podpis: pod napisaniem, wydrukowaniem, lub wyciętą stampilą firmą towa-
rzystwa podpisuje dwóch członków zarządu, lub jeden członek zarządu i jeden prokurent.

Ogłoszenia: Wszystkie obwieszczenia Towarzystwa będą ważne ogłoszone
w Monitorze Polskim oraz w jednym z pism codziennych, które oznaczy rada nadzorczą

Sąd okręgowy we Lwowie.

Dr. Lisowski

Sędzia okręgowy.

Гальо! Гальо! Увага!

Аматори музики!

Величезна знижка цін

на мандоліни, гітари, клавішні гармонії, дуті інструмен-
ти та всіляке музичне приладдя у фабричній складі
Музичних Інструментів

Леопольд Гуттерер,

Львів, Синьська 19

телефон 107-83.

Випишуємо комплектні оркестри.

1712 2—2

